

Prima instanță: judecătoria Centru, mun.Chișinău (jud. N. Mămăligă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. D. Manole, Șt. Niță, A. Bostan)

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Oleg Grajdean împotriva deciziei din 26 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Grajdean împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, încasarea ajutorului de șomaj și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 04 august 2014, Oleg Grajdean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău solicitând inițial anularea Deciziei din 14 iulie 2014 privind radierea din baza de date emisă de Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, calcularea și achitarea ajutorului de șomaj și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 24 martie 2014 s-a concediat de la ÎS „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne al RM, iar la 25 martie 2014 a depus la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău actele necesare pentru a fi luat la evidență în calitate de șomer, ca peste o perioadă de trei luni, să poată beneficia de ajutorul de șomaj, concomitent prin intermediul Agenției, să se poate reîncadra în câmpul muncii.

Afirmă că, pe parcursul a trei luni s-a prezentat la sediul pîrîtului, conform graficului stabilit de inspector, fără a admite careva încălcări sau absențe de la înregistrare.

La data de 14 iulie 2014, Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău a emis decizia privind radierea sa din baza de date a Agenției în temeiul pct.40 lit.e) al Hotărîrii Guvernului RM nr.862 din 14 iulie 2003 pentru aprobarea procedurilor privind accesul la măsurile de ocupare a forței de muncă, și anume, obținerea sau încercarea de a obține statutul de șomer și/sau ajutorul de șomaj, alocația de integrare sau de reintegrare profesională prin înșelăciune, fiindu-i adus la

cunoștință despre imposibilitatea de a beneficia de ajutorul de șomaj, fără a fi invocate careva argumente justificative în acest sens.

Indică că, a fost informat de către Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău privind necesitatea restituirii sumei de 2737,66 lei pentru cursurile de formare profesională efectuate în perioada 11 septembrie 2013 - 10 decembrie 2013, când era angajat la ÎS „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne al RM, însă, în opinia sa, aceste cursuri de formare profesională nu au tangență cu procedura de acordare a ajutorului de șomaj.

Consideră că, Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău prin decizia nr.736 din 16 iulie 2014 și-a depășit atribuțiile sale funcționale, încălcând legislația Republicii Moldova și cauzându-i un prejudiciul material și moral, în proporții considerabile.

În cadrul ședinței de judecată din 20 iulie 2015, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând suplimentar anularea răspunsului nr.736 din 16 iulie 2014, în rest susținând cerințele anterioare.

Prin hotărârea din 22 iulie 2015 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Grajdean împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, încasarea ajutorului de șomaj și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 26 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Oleg Grajdean și s-a menținut hotărârea din 22 iulie 2015 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

La data de 23 martie 2016, Oleg Grajdean a declarat recurs împotriva deciziei din 26 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, nu a aplicat norma ce urma a fi aplicată, aplicând o altă lege și a încălcat dreptul părților la un proces echitabil.

Menționează că, la data de 24 martie 2014 a demisionat de la ÎS “Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne al RM, iar a doua zi a depus actele necesare la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău pentru a fi luat la evidență ca șomer pentru a beneficia de ajutorul de șomaj și să se angajeze la serviciu prin intermediul Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău.

Indică că, pe parcursul a trei luni s-a prezentat la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău conform graficului stabilit de inspectorii agenției.

Menționează că, la data de 14 iulie 2014, Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, fără nici un motiv legal a luat decizia de a-l radia din baza de date a Agenției, invocând ca temei pct.40 lit.e. al Hotărârii Guvernului nr. 862 din 14 iulie 2003 pentru aprobarea procedurilor privind accesul la măsurile de ocuparea forței de muncă și anume a obținerea statutului de șomer și/sau ajutorului de șomaj prin înșalaciune.

Remarcă că, nu poate beneficia de ajutor de șomaj fără a fi aduse careva argumente logice și legale. Concomitent, a fost informat că are de achitat o sumă de 2737,66 lei pentru cursurile de formare profesională pe care le-a făcut în perioada 11 septembrie 2013-10 decembrie 2013, când era angajat în ÎS “Servicii Pază” a

Ministerului Afacerilor Interne al RM, cursuri ce, în opinia sa, nu au nimic comun cu procedura de acordarea a ajutorului de șomaj.

Precizează că, toate insinuările Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău privind falsificarea carnetelor de muncă sunt false.

Opinează că, prin decizia Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău s-a încălcat flagrant legislația Republicii Moldova, iar șefa acesteia și-a depășit atribuțiile sale funcționale, cauzându-i un prejudiciu moral și material considerabil.

Consideră că, instanța de fond și de apel nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanțelor expuse în hotărâri sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 26 ianuarie 2016, iar Oleg Grajdean a declarat recurs la data de 23 martie 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 25 mai 2016 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Oleg Grajdean și va casa decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească, pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 238 alin. (2) Cod de procedură civilă, completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării

pricinii și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

În conformitate cu dispozițiile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărîrii.

Or, în conformitate cu art. 373 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărîrii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel adoptînd soluția pe caz, expunîndu-se asupra netemeinicii acțiunii prin prisma verificării legalității hotărîrii primei instanțe, a eludat de a verifica dacă Oleg Grajdean, în perioada 25 martie 2014-14 iulie 2014 (data radierii din baza de date a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău), întrunea condițiile statutului de șomer. În condițiile cînd instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele pricinii, se impune concluzia de a fi casată decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii la rejudecare.

Din materialele pricinii rezultă că reclamantul Oleg Grajdean s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău solicitînd inițial anularea Deciziei din 14 iulie 2014 privind radierea din baza de date emisă de Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, calcularea și achitarea ajutorului de șomaj și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei (f.d.2-3).

În cadrul ședinței de judecată din 20 iulie 2015, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitînd suplimentar anularea răspunsului nr.736 din 16 iulie 2014, în rest susținînd cerințele anterioare (f.d.80).

Prin hotărîrea din 22 iulie 2015 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins

cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Grajdean împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, încasarea ajutorului de șomaj și repararea prejudiciului moral (f.d.83, 86-91).

Prin decizia din 26 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Oleg Grajdean și s-a menținut hotărârea din 22 iulie 2015 a judecătorei Centru, mun.Chișinău (f.d.113-120).

Astfel, Colegiul reliefă că din materialele pricinii rezultă că la data de 25 martie 2014, Oleg Grajdean s-a înregistrat repetat la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, fapt constatat și de instanțele ierarhic inferioare.

Prin una din cerințele formulate în cererea de chemare în judecată, reclamantul pretinde anularea deciziei din 14 iulie 2014 privind radierea din baza de date emisă de Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău.

Tot aici, este de menționat că radierea lui Oleg Grajdean din baza de date a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, s-a efectuat la data de 14 iulie 2014, ceea ce denotă că radierea a avut loc după înregistrarea repetată a acestuia.

Concomitent, Colegiul remarcă că instanțele ierarhic inferioare soluționând pricina în fond s-au axat pe faptul aflării la evidență a lui Oleg Grajdean ca șomer la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă, înregistrat în urma adresării inițiale a reclamantului la data de 09 ianuarie 2012.

Conform art. 2 al Legii privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă nr. 102 din 13 martie 2003, șomer este persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) are vârsta cuprinsă între 16 ani și vârsta stabilită pentru obținerea dreptului la pensie pentru limită de vârstă sau la o altă pensie, cu excepția pensiei de urmaș și a pensiei de invaliditate a persoanelor cu dizabilități cărora, în baza concluziei Consiliului de expertiză medicală a vitalității, li se recomandă încadrarea în câmpul muncii; b) este aptă, după starea de sănătate și capacitățile fizice și psihice, pentru prestarea unei munci; c) nu are loc de muncă și nu desfășoară activitate în scopul obținerii de venituri; d) caută activ un loc de muncă și este disponibilă să înceapă lucrul; e) nu studiază la secția cu frecvență la zi la o instituție de învățământ; f) este înregistrată la agenția teritorială pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

Conform pct. 3 al Anexei nr.1 (Procedura de înregistrare și soluționare a cererilor de loc de muncă și ajutor de șomaj) a Hotărârii Guvernului RM nr. 862 din 14 iulie 2003 pentru aprobarea procedurilor privind accesul la măsurile de ocupare a forței de muncă, înregistrarea șomerului se face la cerere prin completarea unei fișe personale, la prezentarea următoarelor acte: a) buletinul de identitate; b) actele de studii și de calificare; c) carnetul de muncă (în cazul persoanelor provenite din muncă) sau alte documente, care certifică faptul că persoana respectivă nu este angajată; d) certificat ce consemnează lipsa activității în scop de obținere a venitului, conform punctului 3 din hotărâre; e) declarația, în formă scrisă, pe propria răspundere, că nu dispune de un loc de muncă, nu învață la secția de zi într-o instituție de învățământ, nu beneficiază de pensie pentru limită de vârstă sau de altă categorie de pensie, cu excepția pensiei de urmaș și a pensiei de invaliditate a persoanelor cu dizabilități cărora, în baza concluziei Consiliului de expertiză medicală a vitalității, li se recomandă încadrarea în câmpul muncii, conform modelului aprobat de Agenția Națională.

Prin urmare, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe în raport cu pretențiile reclamantului, circumstanțele pricinii și normele de drept aplicabile speței date, avea obligația de a verifica dacă Oleg Grajdean la înregistrarea sa la data de 25 martie 2014 la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, avea statutul de „șomer”.

Or, rezultînd din prevederile art. 373 alin. (4) Cod de procedură civilă, reiterate și supra, instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărîrii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei.

La acest capitol, Colegiul precizează că însăși reclamantul în cererea sa de chemare în judecată invocă că la data de 24 martie 2014 a demisionat de la ÎS „Servicii Pază” a MAI, iar la data de 25 martie 2014 a depus actele necesare la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău pentru a beneficia de ajutor de șomaj, rezultînd din prevederile art. 30 al Legii privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă nr. 102 din 13 martie 2003 și a pct. 29 al Hotărîrii Guvernului RM nr. 862 din 14 iulie 2003 pentru aprobarea procedurilor privind accesul la măsurile de ocupare a forței de muncă.

Tot aici, Colegiul decelează că radierea lui Oleg Grajdean din baza de date a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, s-a efectuat în temeiul art. 40 lit.e) al Hotărîrii Guvernului RM nr. 862 din 14 iulie 2003 pentru aprobarea procedurilor privind accesul la măsurile de ocupare a forței de muncă-șomerii înregistrați sînt scoși din evidență la obținerea sau încercarea de a obține statutul de șomer și/sau ajutorul de șomaj, alocația de integrare sau de reintegrare profesională prin înșelăciune.

Concomitent, Colegiul relevă că în răspunsul nr.736 din 16 iulie 2014 a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău se indică că în perioada 11 septembrie 2013 -10 decembrie 2013, Oleg Grajdean a urmat prin intermediul Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău cursuri de formare profesională în profesia de manager (antreprenor) la Colegiul Tehnologic Chișinău.

Conform aceluiași răspuns, s-a specificat că în perioada aflării repetate a lui Oleg Grajdean la evidență ca persoană cu statut de șomer, s-a depistat că în timpul frecventării cursurilor de formare profesională, era angajat în câmpul muncii începînd cu 12 februarie 2013, despre ce nu a informat Agenția.

În această ordine de idei, Colegiul precizează că instanța de apel a constatat că la data de 05 iunie 2014, la momentul prezentării actelor pentru acordarea ajutorului de șomaj, Oleg Grajdean deținea două carnete de muncă. Carnetul de muncă nr. AA 0019206 din 01 ianuarie 1999 ar fost prezentat în prima perioadă aflării sale la evidență cu statut de șomer - 09 ianuarie 2012-18 februarie 2014 și carnetul de muncă nr. AA 0282004 din 05 octombrie 2000 prin care se confirmă angajarea acestuia la ÎS „Servicii Pază” a MAI în funcția de inspector începînd cu 12 februarie 2013.

În consecință, Colegiul reliefă că prin actele de dispoziție a instanțelor ierarhic inferioare, în esență, se constată că radierea lui Oleg Grajdean la data de 14 iulie 2014 din baza de date a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău s-a petrecut cu respectarea cadrului legal. Însă, din decizia contestată nu se profilează că pe perioada înregistrării repetate Oleg Grajdean, începînd cu 25 martie 2014 și pînă la radierea acestuia din baza de date-14 iulie 2014, ar fi admis încălcări ai legislației în vigoare de către acesta.

Sub acest aspect, Colegiul reiterează că instanțele ierarhic inferioare urmau a verifica dacă Oleg Grajdean la a doua înregistrare la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, întrunea cumulativ condițiile caracteristice statutului de șomer, ceea ce la caz lipsește.

Conform art. 36 lit. a) al Legii privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă nr. 102 din 13 martie 2003, șomerul înregistrat la agenție, inclusiv beneficiarul de ajutor de șomaj ori de alocație de integrare sau reintegrare profesională, are obligația să comunice, în termen de 3 zile, agenției la care este înregistrat orice modificare a condițiilor ce au condus la acordarea statutului de șomer.

În speță, însăși Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău indică că Oleg Grajdean a anunțat la data de 18 februarie 2014 că s-a angajat în câmpul muncii.

În contextul dat, Colegiul remarcă că constatările instanței de apel țin de încălcările care ar fi fost admise de Oleg Grajdean la aflarea sa la evidență în baza de date a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău în rezultatul înregistrării conform cererii din 09 ianuarie 2012, pe când radierea din baza de date s-a efectuat la data de 14 iulie 2014, după înregistrarea, conform cererii din 25 martie 2014.

De asemenea, Colegiul ia în considerare și faptul că instanța de apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, nu a elucidat circumstanțele ce au dus la radierea lui Oleg Grajdean din baza de date după a doua înregistrare la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău -14 iulie 2014, în condițiile când toate încălcările care ar fi fost admise de Oleg Grajdean se referă perioada specifică primei înregistrări la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău, conform cererii din 09 ianuarie 2012.

Mai mult, instanțele ierarhic inferioare constată că înregistrarea repetată a lui Oleg Grajdean se datorează faptul schimbării vizei de domiciliu, dar totodată constată că în urma informării Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău de către Oleg Grajdean la data de 18 februarie 2014 precum că s-a angajat în câmpul muncii de sine stătător, a fost radiat de la evidență.

Or, la caz nu a fost indicată norma de drept material care reglementează că schimbarea vizei de domiciliu presupune înregistrarea repetată, în condițiile când acest aspect vizează alte proceduri legale.

În acest sens, Colegiul reiterează prevederile pct. 26 al Anexei nr.1 (Procedura de înregistrare și soluționare a cererilor de loc de muncă și ajutor de șomaj) a Hotărârii Guvernului RM nr. 862 din 14 iulie 2003 pentru aprobarea procedurilor privind accesul la măsurile de ocupare a forței de muncă, conform cărora în cazul în care șomerul își schimbă domiciliul, dosarul lui se transferă agenției în a cărei rază își are noul domiciliu, în baza cererii depuse la agenția la care este înregistrat, anexându-se copiile de pe actul de identitate ce confirmă schimbarea domiciliului, de pe fișa personală și de pe contul personal.

Prin urmare, Colegiul consideră eronată constatarea instanțelor ierarhic inferioare precum că înregistrarea repetată se datorează schimbării domiciliului, în condițiile când înregistrarea repetată nu poate constitui o consecință a schimbării domiciliului.

Din textul cererii de chemare în judecată se distinge că reclamantul pretinde ajutorul de șomaj pentru perioada ulterioară înregistrării din 25 martie 2014, însă, în speță respingerea acestei cerințe constituie o consecință a încălcărilor admise anterior înregistrării din 25 martie 2014.

Astfel, la rejudecarea pricinii instanța de apel urmează a examina și aceste aspecte prin prisma normelor de drept material aplicabile speței date în raport cu pretențiile și obiecțiile ambelor părți.

În conformitate cu art. 390 alin. (2) Codul de procedură civilă, în cazul respingerii apelului, instanța de apel este obligată să indice în decizie motivele respingerii.

Din sensul normei de drept citate se deduce că în cazul respingerii apelului instanța de apel urmează să expună în decizie concluzia cu privire la toate argumentele invocate de apelant, să întemeieze motivele în legătură cu care argumentele apelantului din cererea de apel au fost recunoscute ca neîntemeiate.

Instanța de apel nu se va referi la simpla constatare a faptului netemeinicii apelului, deoarece în acest caz decizia apare ca nemotivată.

CEDO reiterează că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61.). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Însă, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

La caz, Colegiul consideră că faptul verificării dacă Oleg Grajdean la a doua înregistrarea repetată întrunea condițiile statutului de șomer, este un aspect important soluționării pricinii date și necesită un răspuns special, în condițiile când radierea din baza de date a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău s-a efectuat la data de 14 iulie 2014.

Tot aici, Colegiul reiterează constatarea instanțelor ierarhic inferioare, menționată și supra, precum că la data de 18 februarie 2014 Oleg Grajdean a fost radiat de la evidență.

Mai mult, în condițiile legii dubla radiere este inadmisibilă, or, în cazul când radierea de la evidență din 14 iulie 2014 se referă la înregistrarea din 25 martie 2014, argumentele și ipotezele instanțelor ierarhic inferioare urmau să reflecte încălcările admise în această perioadă, aspect ce urmează a fi luat în considerare la rejudecarea pricinii.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999, cauza Lebedinski vs. Republica Moldova din 16 iunie 2015).

Motivarea hotărîrilor este o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate cu atenție, și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, concisă și fermă, să aibă putere de convingere. Nemoțivarea hotărîrii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Oleg Grajdean și a casa integral decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii civile la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează a adopta soluția la caz atît prin prisma argumentelor reclamantului, cît și a pîrîtului, rezultînd atît din pretențiile înaintate, cît și din obiecțiile părții oponente în cererea de apel, probele prezentate și normele de drept material invocate în susținerea poziției fiecăruia. Caracterul peremptoriu a concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele pricinii și normele de drept material și procesual aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Oleg Grajdean.

Se casează integral decizia din 26 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Grajdean împotriva Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău cu privire la anularea actului administrativ, încasarea ajutorului de șomaj și repararea prejudiciului moral, cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală